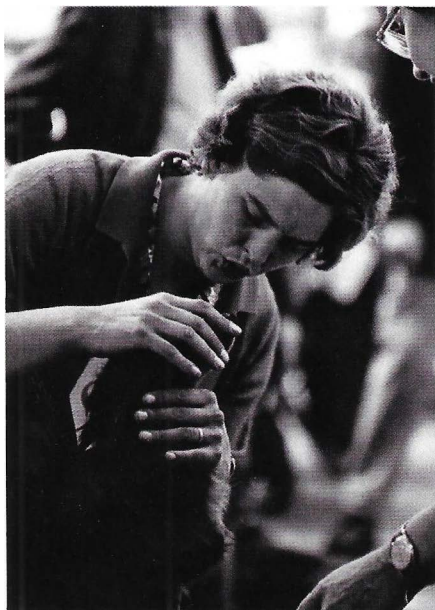

Piet den Reijer *met zijn dashonden*

De Hondenwereld is op zoek naar succesvolle fokkers uit het verleden. Jarenlang stonden ze in de schijnwerpers, maar waar zijn ze nu? Hebben ze nog honden?

Ruim 55 jaar fokte hij langhaar Dashonden, eerst in de standaard variëteit, later ook in de dwerg- en kaninchen variëteit. Met zo'n 75 Nederlandse kampioenen en 12 wereldkampioenen en talloze groepswinnaars en Best in Showwinnaars, was Piet den Reijer een van de succesvolste fokkers van Dashonden ooit. Hierom werd hij ook onderscheiden door de Raad van Beheer de Gouden Erespeld. Van de Wijsterhoeve Teckels vonden hun weg naar alle uithoeken van de wereld.

Na ruim dertig jaar Dashonden gefokt te hebben, vertrok Piet den Reijer in 1994 naar Frankrijk. Niet uit onvrede, integendeel, maar omdat hij in Frankrijk een oude boerderij kon kopen met veel grond erbij. Daar had hij niet alleen

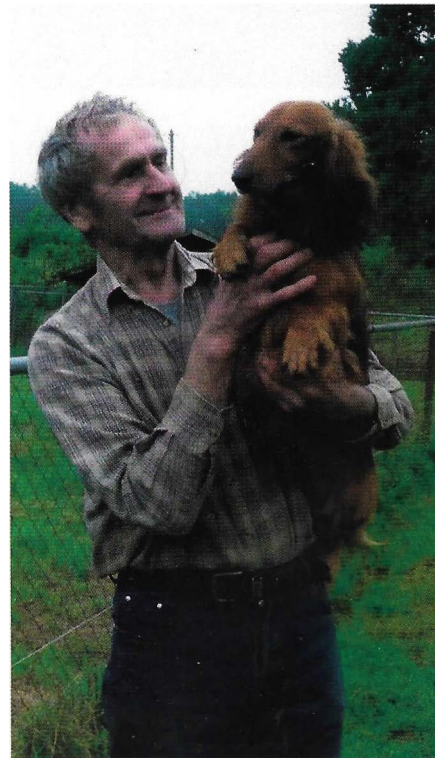

Echtgenote Riek showt een Teckel voor rasspecialist B'sse van Nagell.

de ruimte voor zijn honden, maar ook voor zijn paarden en pony's. Want, o ja, Piet fokte ook nog wereldkampioenen volbloed Arabieren en Welsh pony's.

Ierse Setter

Het begon allemaal omdat Piet in een harmonieorkest en een politiekapel speelde. Bij een van de uitstapjes van het harmonieorkest in 1960 kwam hij in Kevelaer in België terecht, waar hij een Teckel ontmoette. Hij kocht het hondje, Petra, twaalf weken oud, en nam het mee naar huis als gezelschap voor zijn Ierse Setter. In december 1961 nam hij Petra mee naar de clubmatch van de K.C. Oss en daar werd Petra beste van de clubmatch. Het vuurtje was ontbrand en Piet ging met Petra naar de tentoonstellingen, waar ze het ook nog redelijk goed deed ook (ze haalde twee reservekampioenschappen). In 1963 besloot hij Petra te laten dekken en daarvoor ging hij naar een toonaangevende fokker van Teckels in Duitsland, Horst Meijer, die fokte met de kennelnaam 'Von der Birke'. De vader van het nest was Nelson von der Birke. Piet had meteen al een duidelijk beeld voor ogen van de Teckel zoals hij die wilde fokken: een hond met een hoge schoft, een goede toplijn en met een goede achterhand want, aldus Piet, daarmee krijg je bijna altijd een goed gangwerk. Verder was een goed en stabiel karakter, een fiere houding en een mooie vacht met een dieprode kleur vereist. De mooie honden van de Wijsterhoeve Dashonden werden legendarisch.

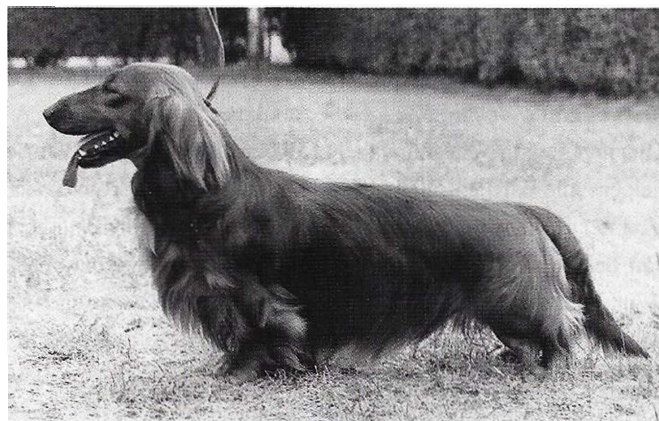
Lijnteelt

Net als andere fokkers uit zijn tijd maakte ook Piet veel gebruik van Von der Birke Teckels. In 1962 kocht hij Goetz von der Birke en dat werd zijn eerste Nederlandse kampioen. Ook Wichtig en Triumph von der Birke hadden grote invloed op zijn fokkerij en op deze honden fokte hij telkens terug.

Gevraagd aan Piet wat zijn methode van fokken was, antwoordt hij: 'Meestal een goede lijnteelt, volgens het aloude principe 'de vader van de moeder is de grootvader van de reu'. De Engelsen zeggen *the sire of the sire should be the sire of the dam's dam*. 'Anderzijds', zegt Piet, 'absoluut geen lijnteelt alleen maar om de lijnteelt en alleen lijnteelt met honden met een goed karakter en een goede gezondheid. Outcross kan goed zijn, maar vaak krijg je met outcross ook minder goede eigenschappen in je

Kamp. Dobi van de Wijsterhoeve.

Kamp. Poko van de Wijsterhoeve JW en W '80, W'81, WK'81.

fokproducten. Ik verkies lijnteelt omdat je dan ook de hele lijn kent. De grootouders zijn heel belangrijk.'

Fok- en showresultaten

De bekendste van de honden van Piet was wellicht de standaard kamp. Ximico van de Wijsterhoeve JW '91, W '95, WK '95, en '96, Europees kamp. '96, Frans, Belgisch en Italiaans kamp. Maar ook de kampioenen Zerino, Poko, Victor, Festwin, Olive en Limousine waren buitengewoon succesvol en toonden zich goede vererfers.

Kamp. Victor van de Wijsterhoeve was een begrip destijds in Nederland, net als Fats en Faico, twee broers, waarvan Fats tweemaal wereldkampioen werd. De moeder van Fats en Faico was Olive, die ook wereldkampioen werd en een volle zus is van Oline van de Wijsterhoeve die weer de moeder is van de veel winnende King Kong from Silly's Home

Voor Piet was zijn belangrijkste hond de onbekende Kaninchen reu Gentleman van de Wijsterhoeve, die maar één keer is geshowd, maar correct was gebouwd, een geweldig fijn karakter had en een grandioze vererfer was. Zijn zoon Regent, ingeteelt op Gentleman staat op de plaats twee. Regent behaalde vele kampioenstitels en gaf, net als zijn vader, zeer goede fokresultaten. Piet vindt het jammer dat hij in Nederland niet voor de fokkerij is gebruikt, maar hij heeft zelf in El Paso van de Wijsterhoeve nog een goede zoon van hem.

Bij de dwergen was Kamp. Eugène van de

Wijsterhoeve JW en W '68 Lux. Ch. zijn mooiste. Maar belangrijker nog, volgens Piet had hij 'toverballetjes', want welke teef hij ook dekte, het resultaat was goed. Ook noemt hij Kamp. Dobi van de Wijsterhoeve die Best in Show werd in Leeuwarden in 1981.

Piets 'beste' show was waarschijnlijk wel de Winner in 1991, waar hij met tien honden had ingeschreven en met tien Winner/jugdwinnertitels thuiskwam.

Teun van Dijk show

Op de Teun van Dijk show, de voorloper van de Hond van het Jaar show in 1979

Timo van de Wijsterhoeve, een van Piets eerste zelfgefokte kampioenen.

was Piet den Reijer al present met Festwin van de Wijsterhoeve JW en W '76 en met Yman van de Wijsterhoeve. In 1980, op de eerste Hond van het Jaar Show werd de Wijsterhoeve vertegenwoordigd door Dineke van de Wijsterhoeve van C. de Bruin, in 1981 door Poko van de Wijsterhoeve en de dwergteckel Dobi van de Wijsterhoeve, in 1986 door Zerino van de Wijsterhoeve, in 1987 door Tinker van de Wijsterhoeve en in 1988 door Flitteken van de Wijsterhoeve. De honneurs werden in 1990 waargenomen door King Kong from Silly's Home van Gerda Tebbens (Zerino van de Wijsterhoeve x Oline van de Wijsterhoeve) en in 1996 door Amigo van de Wijsterhoeve van J. ten Pierick. En dan te bedenken dat in die jaren de Dashonden nog waren ondergebracht in rasgroep 6 en alleen honden werden uitgenodigd voor de Hond van het Jaar show die een groep hadden gewonnen.

Samenwerking

a de eerste mooie successen in Nederland ging Piet ook showen in Duitsland, de bakermat van de Teckels. Het bleek wat moeilijker om daar voet aan de grond te krijgen, omdat met name de kwaliteit van de langhaar Teckels in Duitsland op een bijzonder hoog peil stond, maar na verloop van tijd volgde toch de erkenning. Piet had tot diens overlijden in 1975 een goede verstandhouding met Horst Meijer, maar ook met andere belangrijke Duitse en Nederlandse kennels had hij graag van doen. Hij was bereid om aan serieuze

fokkers die ook waardering hadden voor andermans honden een gratis pup of een gratis dekking te geven, omdat hij van mening was dat van het elkaar helpen, alle partijen nut hebben. Kennel Von der Birke is niet de enige kennel die van belang was voor de opbouw van de Wijsterhoeve. Ook de Teckels van Jos van Soest (kennel Van de Soesterhof), die op hun beurt ook weer Von der Birke bloed voerden, speelden een grote rol. Jürgen van de Soesterhof was de tweede reu die Piet aankocht.

Piet won zijn kampioenschappen altijd bij een sterke concurrentie. Behalve Jos van Soest, was ook mevrouw G. Pouw-Neumann een belangrijke en grote fokker (kennel van de Zeven Bergjes). Zij fokte alleen de korthaar- en ruwhaarvariëteit, maar is later gaan samenwerken met mevrouw H. van Breukelen, die

de langharige variëteit fokte met de kennelnaam Van de Hen's Bergen. Verder fokte mevrouw A. Wolters-Schell met de kennelnaam Van de Hertendreef en wat later Gerda Tebbens-van Gorkum met kennel Van Silly's Homc. Kennel Van het Lamslag van mevrouw E.C. van de Gumster startte ook begin jaren zestig met Dashonden. Deze kennel werd overgenomen door haar zoon Hans Boelaars.

Landgoed La Bauche

Piet verhuisde in 1994 met zijn echtgenote Riek naar Frankrijk waar hij nog steeds in de driehonderd jaar oude boerderij La Bauche woont, gelegen op een landgoed van 32 hectaren aan de grens van de departementen Corrèze en Dordogne. Daar lopen nog zo'n dertig Teckels rond en worden nog regelmatig nestjes geboren. Showen doet Piet de laatste jaren niet meer. De afstanden zijn even wat

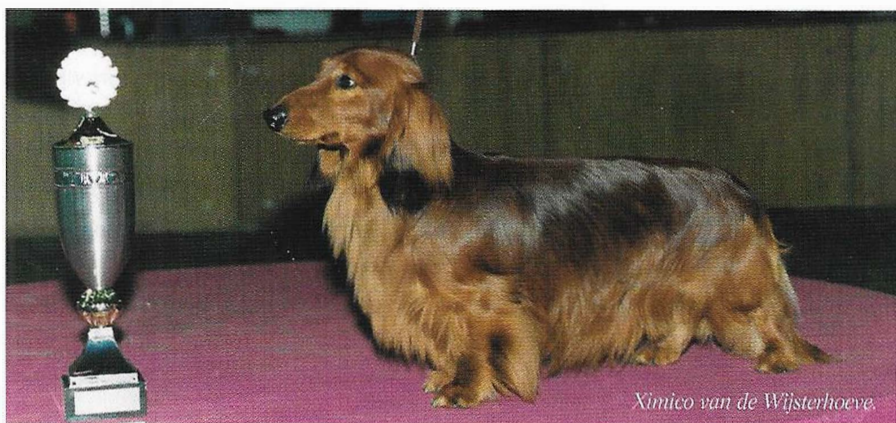
Piet toont kamp. Victor van de Wijsterhoeve BIS Leeuwarden '75 en clubwinnaar '75 aan keurmeester Joop Krake.

groter dan in Nederland en het showklaar maken van de honden is tijdrovend en arbeidsintensief. In het verleden heeft het gezin Den Reijer altijd hard meegewerkt aan alle successen.

Trots

Piet kijkt op de periode van dertig jaar dat hij als fokker en exposant in Nederland actief was, terug met een gevoel van grote trots, voldoening en dankbaarheid. Dankbaarheid voor de vele vriendschappen, de goede medewerking van de Nederlandse Teckel Club, de Raad van Beheer en de Hondenwereld. Dankbaar ook voor het vertrouwen dat veel keurmeesters en anderen in zijn kennel van de Wijsterhoeve hadden.

'Geen enkele fokker is zo succesvol en invloedrijk geweest als Piet den Reijer', schrijven de auteurs van het boek 'Honderd Jaar Teckels in Nederland', een uitgave van de Nederlandse Teckel Club. Welke fokker zou zo'n tekst niet graag op zijn conductestaat willen hebben?

Ximico van de Wijsterhoeve.

*Kamp. Zerino van de Wijsterhoeve
JW '85, JW en W '86, JWW '86, WK '87.*

Geraadpleegde literatuur

De Hondenwereld nr. 6/1991 en
Honderd Jaar Teckels in Nederland
(uitgave NTC)